

Heroldens Annoncebureau A/S

Avdeling for Avisutklipp
Telefoner: 12710, 14040 og 10884

Stortingsplass 7 — Oslo

Bladets navn:

Sunnmørsposten
Avisutklipp

Hr. Stauning og selen.

Sunnmørsposten har talt med en av våre mest erfarne og fangstkyndige menn om statsminister Staunings påstand om at norske fangstfolk utrydder selen ved Øst-Grønland.

Uttalelsen viser bare hvor lite kjennskap hr. Stauning har til sel og fangstforholdene, sier fangstmannen. Selen yngler ikke ved Øst-Grønland, og heller ikke går våre skuter der inn i yngletiden. Selen kommer til Øst-Grønland dels fra yngleplasser vest og syd for Grønland ved Amerikakysten, og dels søker blårygg fra Vesterisen inn til Grønlandskysten. Den første sel under Grønland treffes ved landets sydspiss, hvorfra den søker nordover langs østkysten.

Det aller meste av selfangsten foregår på fritt hav utenfor territorialgrensen, hvor danskene ingen myndighet har til å hindre oss. Ett annet er det at vi har hevd på fangsten inne på selve kysten, og den akter vi ikke å opgi.

Det står danskene som oss fritt å nyttiggjøre sig selen ute på det frie hav, de har bare ikke kunnet gjøre det.

Når hr. Stauning taler om at fangsten utrydder selen, er det aldeles ikke overensstemmende med det virkelige forhold. Derimot viser erfaring og statistikk at fangsten kan skifte ganske sterkt fra år til år på grunn av

isforholdene. Der sørger naturen selv for en meget effektiv beskyttelse av selen, slutter fangstmannen.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:
Nationaltidende

skriver den

17 JAN. 1931

Det er ikke Nordmændene,
der udrydder Sælerne
ved Grønland.

Docent Hoel tilbageviser Statsminister Staunings Beskyldning.

Oslo, Lørdag. R. B.

„Aftenposten“ har spurgt Docent Hoel, hvad han mener om Statsminister Staunings Udtalelse om, at Sælens Udryddelse ved Grønland skyldes de norske Fiskeres Rovfangst.

Docenten svarede: Denne Udtalelse er let at slaa ihjel. I 1928 udkom der en Bog, „Grønlands Fanna“, af den danske Professor *Adolf Jensen*. Denne siger bl. a. følgende om Sælen: „Vel har Sælfangsten vist en relativ Tilbagegang i den nyere Tid. Antallet af de Sæler, som nedlægges, har ikke fulgt Skridt med Befolkningens Tilvækst. Omkring 1850 blev der i de nordgrønlandske Kolonier fanget 15 Sæler saarligt pr. Individ. Nu er Tallet gaaet ned til 9. Grunden til denne Nedgang er utvivlsomt at søge deri, at Sælen er taget af i Antal paa Grund af den stærke Efterstræbelse, den i den nyere Tid har været udsat for — de i Grønland hjemmehørende Sælarter fra Eskimoernes Side og den trækkende Sæl fra fremmede Fangstmænds Side.“ De to Sælarter, som særligt spiller en Rolle for Eskimoerne, er Snadden og Grønlandssælen.

Snadden er en ved Grønland hjemmehørende Sæl, og det var før i Tiden den, der mest af alle var Genstand for Jagt. Den har Eskimoerne efter Professor Jensens Udtalelser selv decimeret. Nordmændene har kun fanget en Bagatel af denne Sælart, hovedsagelig i Svalbardfarvandet.